

Arrest

nr. 240 369 van 1 september 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 31 december 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 november 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 31 januari 2020 met referentienummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 juni 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 augustus 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Armeense nationaliteit. U bent Armeense van etnie en christen van religie. U werd geboren op (...) in Gumri, in Shirak, Armenië. U studeerde er economie-boekhouding en behaalde uw diploma in 2005. U was werkzoekende, maar had wel gedurende zeven maanden een job als tapijtknoopster.

In 2017 leerde u via kennissen uw partner G.A. (...) (o.v. X) kennen toen die op bezoek was in Armenië. Hij verblijft al sedert 2003 in België. Jullie verloofden zich op 18 oktober 2017. Op 21 december 2017 trouwden jullie in Gumri. Op 23 december 2017 vertrok u zelf naar België om bij uw man te zijn. Op 8 oktober 2018 vroeg u asiel aan in België. Op 22 november 2018 beviel u van uw eerste kindje: uw zoontje D.A. (...).

Ter staving van uw asielaanvraag legde u de volgende documenten neer: uw paspoort, uw huwelijksakte en de apostille.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na analyse door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk gemaakt heeft dat u in Armenië een gegronde vrees dient te koesteren voor vervolging of dat u er een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Zoals u zelfs immers aanhaalt, heeft u geen problemen gekend in Armenië. De enige reden waarom u naar België kwam, is dat uw echtgenoot hier woont. U vroeg pas asiel aan in oktober 2018 omdat het langer duurde dan verwacht om uw verblijf hier legaal te regelen en omdat u op bevallen stond (CGVS p. 7, Vragenlijst DVZ 3.4 en 3.5). Dat u bij uw gezin wil verblijven is begrijpelijk, maar daarvoor dient u zich te wenden tot de procedure van de gezinshereniging – hetgeen u overigens, zoals u zelf verklaart, al van plan bent (CGVS p. 7).

Voorts haalt u nog aan dat u, als enige probleem dat u kende in Armenië, moeite had om werk te vinden: de sociale situatie in Gumri zou moeilijk zijn omdat er in het algemeen onvoldoende jobs beschikbaar zijn (CGVS p. 7). Hoewel dit ongetwijfeld een moeilijke situatie is, moet worden benadrukt dat uit het loutere feit dat u geen werk vond in Armenië niet kan worden besloten tot het bestaan in uw hoofde van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

De documenten die u neerlegt, veranderen niets aan bovenstaande appreciatie. Uw paspoort bevestigt uw identiteitsgegevens, die niet ter discussie staan. Uw huwelijksakte en de apostille bevestigen uw huwelijk met G.A. (...), maar dat gegeven wordt geenszins in twijfel getrokken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoekster beroept zich in wat zich aandient als een enig middel op de:

- “- Schending van het artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet ;
- Schending van het art. 48/4 van de Vreemdelingenwet ;
- Schending van het art. 62 Vreemdelingenwet - schending van de materiële motiveringsverplichting ;
- Schending artikel 3 EVRM ;
- Schending artikel 6 EVRM ;
- Schending artikel 8 EVRM ;
- Schending van de zorgvuldigheidsverplichting ;
- Schending van het redelijkheidsbeginsel ;
- Schending van het evenredigheidsbeginsel.”

Verzoekster betoogt:

“Dat ik tijdens het gehoor reeds heb aangegeven slechts zeven maanden tewerkgesteld geweest te zijn als tapijtknoopster.

Voor het overige was ik steeds werkzoekende.

Dat ik op heden evenwel een gezin heb, waaronder een zoontje van amper één jaar oud.

Dat indien ik zou moeten terugkeren naar Armenië niet vast staat dat ik ook in zijn behoeften zou kunnen voldoen.

4.4.

Bovendien ben ik op heden zwanger van ons tweede kindje.

Dat met dit gegeven noch met het hoger belang van het kind enige rekening werd gehouden door het Commissariaat-generaal.

Dat ik bij een terugkeer naar Armenië wellicht opnieuw heel moeilijk werk zou kunnen vinden gelet op mijn precaire positie als (zwangere) vrouw.

4.5.

Dat er op heden voor mijn situatie geen enkele andere oplossing is. Mocht er een procedure zijn die mijn precaire situatie kon oplossen zou ik deze stappen immers reeds ondernomen hebben.

Dat ik bij een terugkeer aldus ook van mijn gezin en daarbij mijn echtgenoot zou gescheiden worden, gelet op het feit dat hij hier zijn leven heeft opgebouwd.

Daarbij zou ik wellicht ook alleen moeten instaan voor mijn kind en moeten bevallen van ons tweede kindje.

Dat dergelijke situatie ernstige schade kan toebrengen aan de gezondheid en het leven van mijn kinderen.

4.6.

Dat dit evident een schending inhoudt van de artikelen 8 en 3 EVRM.

Artikel 8 EVRM gebiedt de lidstaten respect te hebben voor het gezins- en familieleven en volgens het artikel 3 EVRM kan niemand onderworpen worden aan foltering en aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen”.

Verzoekster besluit:

“Het getuigt enkel van een onzorgvuldig onderzoek dat het CGVS compleet heeft nagelaten om ten gronde een onderzoek te doen naar alle feiten die ik heb aangehaald ter staving van mijn verzoek om internationale bescherming.

Er werd immers absoluut geen rekening gehouden met het feit dat ik op dit ogenblik zwanger ben en dat ik zou gescheiden worden van mijn gezin.

Dit is geen zorgvuldig bestuur.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat het CGVS geen grondig onderzoek heeft verricht naar de aangehaalde elementen, noch hiermee rekening heeft gehouden.

Dat dit een schending impliceert van het artikel 48/3 Vreemdelingenwet.

Dat alle hierboven aangehaalde elementen getuigen van een onzorgvuldig gedrag zoals het een administratieve dienst betaamt.”

2.2. Verzoekster vraagt op basis van het voorgaande in hoofdorde om de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

2.3. Verzoekster voegt de volgende documenten bij het verzoekschrift:

“2. Attest ziekenfonds geen uitkering ;

3. Attest OCMW geen steun ;

4. Loonbrieven echtgenoot.”

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden.

Verzoekster duidt in het geheel niet op welke wijze artikel 6 van het EVRM, dat het recht op een eerlijk proces voorziet, *in casu* van toepassing zou zijn en zou (kunnen) zijn geschonden. Bijgevolg wordt deze schending niet dienstig aangevoerd.

3.2. Waar verzoekster verwijst naar het gegeven dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst dreigt te worden gescheiden van haar echtgenoot en/of haar kind(eren) en zich in dit kader beroept op de schending van artikel 8 EVRM, dient vooreerst te worden opgemerkt dat verzoekster, mede in acht genomen dat haar echtgenoot blijkens het niet-betwiste feitenrelaas aldaar beschikt over kennis, aldaar op bezoek ging en verzoekster aldaar huwde, niet aantoonde of aannemelijk maakte dat of waarom haar echtgenoot en haar kind(eren) haar niet zouden kunnen of willen vergezellen bij een eventuele terugkeer naar Armenië.

Hoe dan ook dient te worden opgemerkt dat verzoekster met haar betoog ter zake op een verdoken manier en geheel ten onrechte een gezinshereniging met haar echtgenoot en haar kind(eren) tracht te bekomen. Het doel van het verzoek om internationale bescherming bestaat er immers geenszins uit om het recht op eerbiediging van het gezin en gezinsleven te horen bevestigen doch wel om na te gaan of de vreemdeling bescherming nodig heeft tegen mogelijke vervolging in het land van herkomst omwille van één van de in het Verdrag van Genève vermelde gronden (artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet) of

ingevolge het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming (artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet).

De schending van artikel 8 van het EVRM wordt dan ook niet dienstig opgeworpen. De Raad doet in het kader van onderhavig beroep namelijk noch uitspraak over een terugleidings- of verwijderingsmaatregel, noch over burgerlijke rechten of de gegrondheid van een strafvervolging. Hij beschikt over een gebonden bevoegdheid en gaat louter na of in hoofde van verzoekster al dan niet is voldaan aan de voorwaarden voor de toekenning van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus.

3.3. Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en de staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoekster in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM is dan ook niet aan de orde.

3.4. Het evenredigheidsbeginsel, vorm van het redelijkheidsbeginsel, is in onderhavige procedure verder niet aan de orde. Het komt de commissaris-generaal in het kader van zijn declaratieve opdracht en de Raad in het kader van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht enkel toe na te gaan of een vreemdeling voldoet aan de voorwaarden bepaald bij artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet teneinde hem al dan niet de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Een beoordeling van de belangen van de vreemdeling of een afweging van deze belangen jegens de belangen van het onthaalland resorteert derhalve niet onder deze declaratieve bevoegdheid.

3.5. Hoewel het hoger belang van het kind krachtens artikel 57/1, § 4 van de Vreemdelingenwet een doorslaggevende overweging vormt die de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet leiden tijdens het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming, kan een loutere verwijzing naar dit hoger belang voorts niet volstaan om in hoofde van verzoekster en/of haar kind(eren) het bestaan van een nood aan internationale bescherming in de zin van artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Het gegeven dat de belangen van het kind bij elke handeling die het kind aangaat de eerste overweging vormen, kan geen afbreuk doen aan de eigenheid van het asielrecht, waarin de artikelen van de Vreemdelingenwet in uitvoering van Europese regelgeving en van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 in duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de toekenning van internationale bescherming.

3.6. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.7. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekster de bestreden beslissing aanvecht noch betwist waar terecht wordt gesteld dat in haren hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

3.8. Verzoekster onderneemt niet de miste poging teneinde de bestreden beslissing te weerleggen doch laat deze geheel ongemoeid waar met recht gemotiveerd wordt dat zij in Armenië nooit problemen kende, dat de enige reden waarom zij naar België kwam is dat haar echtgenoot hier woont en dat zij slechts een verzoek om internationale bescherming indiende in oktober 2018 omdat het langer dan verwacht duurde om haar verblijf hier legaal te regelen en omdat zij op het punt stond om te bevallen.

In zoverre verzoekster in het verzoekschrift herhaalt dat zij bij haar gezin wenst te blijven en dat zij vreest om bij een eventuele terugkeer naar Armenië van haar gezin te worden gescheiden, kan voorts dienstig worden verwezen naar de reeds hoger, *sub* 3.2., gedane vaststellingen dat verzoekster niet aantoonbaar of aannemelijk maakt dat of waarom haar gezin haar niet zou kunnen of willen vervoegen in Armenië, dat zij ten onrechte tracht om via de onderhavige procedure een gezinshereniging te bekomen en dat het doel van het verzoek om internationale bescherming er geenszins uit bestaat om het recht op eerbiediging van het gezinsleven te horen bevestigen. Verzoekster dient zich voor wat betreft de beoordeling van dit element, zoals terecht wordt aangegeven in de bestreden beslissing, aldus te richten tot de geëigende procedure.

3.9. Verder wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

“Voorts haalt u nog aan dat u, als enige probleem dat u kende in Armenië, moeite had om werk te vinden: de sociale situatie in Gumri zou moeilijk zijn omdat er in het algemeen onvoldoende jobs beschikbaar zijn (CGVS p. 7). Hoewel dit ongetwijfeld een moeilijke situatie is, moet worden benadrukt dat uit het loutere feit dat u geen werk vond in Armenië niet kan worden besloten tot het bestaan in uw hoofde van een geëigende vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade.”

Verzoekster voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Zoals reeds meermaals werd opgemerkt, toont zij niet aan dat haar man en haar kind(eren) haar niet zouden kunnen of willen vergezellen bij een eventuele terugkeer naar Armenië. Evenmin toont zij aan dat, zo haar man haar niet zou willen of kunnen vergezellen, haar kind(eren) niet bij haar man in België zou(den) kunnen blijven. Derhalve kan niet zonder meer worden aangenomen dat verzoekster bij een terugkeer naar Armenië een alleenstaande vrouw zou zijn die ook in het onderhoud van haar kind(eren) zou moeten voorzien.

Dient daarenboven te worden vastgesteld dat uit de bij het verzoekschrift gevoegde documenten blijkt dat verzoeksters echtgenoot in België beschikt over een job en gemiddeld ongeveer 400 euro per week verdient. Aldus kan worden aangenomen dat verzoeksters echtgenoot verzoekster en/of haar kind(eren) vanuit België de nodige financiële ondersteuning zou kunnen bieden zo zij zou(den) terugkeren naar Armenië. Eveneens blijkt dat zowel verzoekster als haar echtgenoot in Armenië beschikken over naaste familie en kennissen (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p.4). Aldus beschikt verzoekster er over een netwerk dat haar en/of haar kind(eren) kan ondersteunen bij een terugkeer naar Armenië.

Mede gelet op het voorgaande, kan de loutere bewering dat het voor verzoekster, hoewel zij hoogopgeleid is, moeilijk zou zijn om bij een terugkeer naar Armenië werk te vinden, bezwaarlijk volstaan om aan te tonen dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van internationale bescherming. Deze door verzoekster aangehaalde, louter sociaaleconomische overweging, ressorteert als dusdanig namelijk niet onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Dergelijke sociaaleconomische overwegingen zijn slechts relevant in die uiterste gevallen waarbij de omstandigheden waarmee de terugkerende verzoeker om internationale bescherming zal worden geconfronteerd zelf oplopen tot een mensonterende behandeling. In het dossier van verzoekster zijn er echter geen elementen aanwezig die bij een terugkeer naar Armenië een dergelijke situatie in haren hoofde suggereren. Evenmin wordt zulks door verzoekster concreet aangetoond.

3.10. De door verzoekster neergelegde documenten zijn tot slot niet van zulke aard dat zij afbreuk kunnen doen aan het voorgaande.

De documenten die zijn opgenomen in de map ‘documenten’ in het administratief dossier kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terecht redenen, die door verzoekster overigens niet worden weerlegd of betwist, geen afbreuk doen aan het voorgaande.

De stukken bij het verzoekschrift hebben betrekking op verzoeksters situatie en deze van haar echtgenoot in België en bevatten geen gegevens die de voormelde vaststellingen zouden kunnen ontkrachten.

3.11. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.12. Verzoekster toont gelet op het voorgaande evenmin aan dat in haren hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.13. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op een september tweeduizend twintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT